

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **N. D.**, zastoupená JUDr. Jaromírem Bláhou, advokátem, se sídlem Praha 9, Žlebská 1621, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 311/2003 – 25 ze dne 7. 12. 2004,

t a k t o :

- I.** Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci žalobkyně JUDr. Jaromíru Bláhovi, advokátovi, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 7. 12. 2004, č. j. 14 Az 311/2003 - 25, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2003, č. j. OAM 3228/VL-07-04-2003, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobkyni udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně vyslovil, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Namítala nezákonnost rozhodnutí správního orgánu spočívající v porušení ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů. Tvrdila, že je ohrožena na životě, nemá se kam obrátit o pomoc, a poukázala na čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Cruz Varas a ve věci Vilvarajah a na ustanovení čl. 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování postavení uprchlíků. Stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 27. 5. 2005, č. j. 14 Az 311/2003 - 44, ustanovil stěžovatelce k zastupování v řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Jaromíra Bláhu. Krajský soud v Ústí nad Labem poté usnesením ze dne 8. 7. 2005, č. j. 14 Az 311/2003 - 46, stěžovatelku vyzval k doplnění kasační stížnosti o důvody napadení rozsudku krajského soudu.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 5. 8. 2005 stěžovatelka uvedla, že kasační stížnost podala z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Namítala, že se krajský soud blíže nezabýval důvodem neudělení azylu podle ustanovení § 14 zákona o azylu, když pouze konstatoval, že na udělení humanitárního azylu není právní nárok a správní uvážení žalovaného nelze soudem přezkoumat. Podle názoru stěžovatelky je správní orgán povinen uvést ve svém rozhodnutí důvody, které jej vedly k určitému správnímu uvážení a tyto důvody jsou poté přezkoumatelné soudem. Nedostatek těchto důvodů by měl vést ke zrušení napadeného správního rozhodnutí, v opačném případě by tyto důvody měly být přezkoumány. Stěžovatelka dále žalovanému vytkla pašální přístup k žadatelům o azyl a setrvala na svém původním návrhu.

Dne 16. 1. 2006 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podáním ze dne 22. 2. 2006, které došlo Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 2. 2006, vzala stěžovatelka svou kasační stížnost zpět a výslovně požádala o ukončení azylové procedury v České republice.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Podle ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Protože projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno poté, co spis byl předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy stěžovatelka vzala svou kasační stížnost zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna zástupci stěžovatelky JUDr. Jaromíru Bláhovi, advokátovi, který byl stěžovatelce ustanoven usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 5. 2005, č. j. 14 Az 311/2003 - 44, byla stanovena za dva úkony právní služby ve výši 1000 Kč podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (převzetí a příprava zastoupení podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) téže vyhlášky a písemné podání soudu týkající se věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) téže vyhlášky) a režijní paušál podle ustanovení § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 75 Kč za každý úkon. Zástupci stěžovatelky bude vyplacena částka ve výši 2150 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu

